

Bijzondere verjaardag

Nel Keuter-Visser is honderd jaar. Haar geheim? 'Gewoon doorgaan'

17-07-26, 11:00

Nel Keuter-Visser is honderd jaar en woont nog steeds in het huis waar ze is geboren. © Foto Cees Hartman

Koog aan de Zaan Honderd jaar geleden werd ze geboren in het huis waar ze nu nog steeds woont. Nel Keuter-Visser uit Koog aan de Zaan ontvangt er donderdag haar verjaardagsvisite. Hoe je zo'n hoge leeftijd bereikt, is wat haar betreft geen hogere wiskunde: 'gewoon doorgaan'.

Nel Keuter-Visser is een trouwe vrouw. Meer dan 25 jaar ging ze elke zomer naar hetzelfde kampeerterrein in Elspeet, ze is al zestig jaar lid van De Zaansche Molen, tachtig jaar van de Doopsgezinde Gemeente en ze woont al honderd jaar in hetzelfde huis aan de Hoogstraat. Verhuizen? Ze moet er niet aan denken. „Waarom? Ik heb hier alles. Ik woon aan de Zaan en heb uitzicht op molen De Ooievaar.” Grootvader Pieter Visser was eigenaar van molens De Windhond en de Zoeker. Vandaar haar liefde voor molens en erfgoed.

De Koogse zit aan tafel met een gebakje en een stapel verjaardagspost voor zich. Naast haar zit burgemeester Jan Hamming, met een grote bos bloemen in de handen. Alvast voor haar honderdste verjaardag op 17 juli, die ze met de familie met een high tea gaat vieren.

Nel Keuter-Visser en burgemeester Jan Hamming. © Foto Cees Hartman

Hitte

Nel is wat minder praterig dan normaal, zeggen oudste zoon Loek en jongste dochter Lies. De hitte van de afgelopen weken heeft er aardig ingehakt. Een eeuw geleden wees de thermometer soortgelijke temperaturen aan. De Zaanlander maakte op Nels geboortedag melding van 'gloeiende hitte' en de Zaanse slager Rijk adverteerde dat de hittegolf geen invloed had op zijn 'bevroren rundvleesch'.

Dat ging uiteraard aan baby Nel voorbij. Ze groeide op als oudste van drie meiden, in een nagelnieuw huis dat in de tuin van opa en oma was gebouwd. Ze wilde onderwijzeres worden en ging naar de kweekschool op de Prinsengracht in Amsterdam. Tijdens de oorlogsjaren, midden in het Jodenkwartier waar de Joodse bevolking verplicht samen moest wonen: ze zag er steeds meer mensen verdwijnen. „Vreselijk die oorlog.”

Na haar opleiding ging ze aan de slag bij De Harpoen in Jisp, als 'juffrouw' van klas 1 en 2. Zoals gebruikelijk in die jaren, moest ze daarmee stoppen toen ze trouwde. Toen Lies vier jaar was, pikte ze het vak weer op en werkte tot haar zestigste op de Pinkschool in Koog aan de Zaan, de Gortershoekschool in Zaandijk en de Klimopschool in Zaandam. In de zesde klas heeft Lies nog les gehad van haar moeder. Ze was een tikje strenger voor haar eigen dochter dan de andere leerlingen, herinnert Lies zich. „En dan kreeg ik thuis ook nog eens op mijn falie van mijn vader”, lacht ze.

'Boeren'

Nel ontmoette echtgenoot Loek op een doopsgezind jeugdkamp op Texel. Loek was een Amsterdammer en ging voor haar – zoals zijn familie dat noemde – 'bij de boeren wonen'. Al kwam uiteindelijk zijn hele familie ook naar de Zaanstreek. Ze kregen vier kinderen, drie kleindochters en drie achterkleinkinderen; een vierde is op komst. Loek was aannemer en Nel deed ook de

boekhouding van het bedrijf, dat door zoon Dirk wordt voortgezet. Daarnaast deed Nel veel vrijwilligerswerk voor de Doopsgezinde kerk, de vredesgroep en de Vereniging Openbaar Onderwijs.

Nel en Loek zijn meer dan 65 jaar getrouwd geweest. Loek overleed in 2020, vlak voordat de coronapandemie uitbrak. Binnen de familie is Nel de enige van haar generatie die nog leeft. Hoe ouder zij wordt, hoe meer mensen wegvallen. Een paar maanden geleden nog overleed haar vriendin van de mulo. Een overlijden is altijd heel jammer, zegt Nel. „Maar ik ben gewoon doorgegaan.”

Burgemeester Jan Hamming heeft bloemen mee voor de jarige. © Foto Cees Hartman

Boeken

Achter haar staat een enorme boekenkast. Ze is gek op lezen. Op de bovenverdieping staan nog meer stellingen met boeken en op zolder staan de kinderboeken. Maar daar komt ze niet meer. „Veel te gevaarlijk als je oud bent.” Ze is niet alleen gek op lezen. Ze houdt ook van klassieke muziek en heeft tot op hoge leeftijd gekampeerd, gekanood en gefietst. Nel en Loek waren de spil van de familie. Talloze logeerpartijen en dagjes uit met de kleinkinderen. Die gingen tot hun achttiende nog kamperen met opa en oma, zegt Lies. Niets leek Nel te gek. Op haar tachtigste stond ze nog te voetballen met de kleinkinderen. „Toen brak ze nog haar pols.”

Nel woont nog steeds op zichzelf in het huis waar ze al haar hele leven woont. Dat kan dankzij haar kinderen, vooral zoon Loek is een betrokken mantelzorger. Ze gaat niet weg uit het Koogse huis, zegt hij. „Ze is hier geboren en wil hier ook eindigen.”